

Første næstformand (Arnth Jensen) meddelte sluttelig planen for tingets arbejde i øvrigt i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 16¹⁵.

74. møde.

Tirsdag den 21. februar kl. 14¹⁵.

Formanden: Folketinget har atter lidt et stort tab. Ved Bue Bjørners død har vi mistet et medlem med vid horisont og sjældent arbejdsevne, en mand, der sad inde med betydelig saglig indsigt, en vindende og imødekommende kollega.

Bue Bjørner var søn af et ægte dansk og samfundsinteresseret hjem. Hans forældres navn er begge indskrevet i vor samfundspolitiske historie, og det blev sønnens dåd, at han førte hjemmets ideer ud i endnu videre kredse.

Han uddannedes som handelsmand både herhjemme og i udlandet, erhvervede grossererborgerskab og blev i usædvanlig ung alder valgt til medlem af Grosserer-Societetets komité. Handelsstanden har både ved dette valg og ved at tildele ham hædersposter som brancheforeningsformand, medlem af handelsdelegationer og sæde i sø- og handelsretten vist ham tillid i rigt mål, og han stod ved sin død som en af dens førende skikkelser.

Bue Bjørner havde sin faders lysende humør og sin moders inciterende evne, og han bevægede sig i det offentlige liv med den selvfølgelige indre frihed, som er typisk for en mand, der er eet med sin idé. Friheden var for ham både betingelse for en naturlig udfoldelse af den enkeltes evner og for fremskridt og sundhed i samfundets husboldning. Og det var hans overbevisning, at grundskyldtankens virkeliggørelse ikke blot ville skabe et mere harmonisk samfund, men

også et samfund med større fremdrift. Bjørner var endnu en ganske ung mand, da han indvalgtes i Henry George-Foreningens bestyrelse, og han har bidraget meget til udbredelsen herhjemme af Henry Georges tanker, hvis bærekraft han nærrede fast tillid til. Det er karakteristisk både for Bjørners energi og vitalitet og hans troskab mod de grundsætninger, han hyldede, at han sidste sommer, skønt mærket af sygdom, følte kald og kræfter til at lede en stor international konference for frihandel og grundskyld, og gjorde det med liv og verve.

I dette ting havde Bue Bjørner kun sæde et par års tid, men her som overalt i det offentlige liv, hvor han kom til at øve en indsats, satte hans gerning spor og hans personlighed præg. Ledelsen af en stor foretning og varetagelsen af mange tillidshverv måtte naturligvis lægge stærkt beslag på Bjørners arbejdskraft, men han fandt dog tid til ved mange lejligheder at træde frem her som retsforbundets ordfører, særlig inden arbejdet i rigsdagens vareforsyningsudvalg stillede sine store krav. Emnerne for hans indlæg var overvejende erhvervenes vilkår, både de afgørende problemer og mindre vidtrækkende spørgsmål; desuden bygge- og lejeforhold. Bjørner var i kraft af sin uddannelse og erfaring en kapacitet på de områder, han her beskæftigede sig med. Men der var en velgørende fordringsløshed og naturlighed over hans fremtræden, et smukt vekselspil mellem alvor og smil, og man fik indtryk af, at han foretrak en spøgende bemærkning for et skarpt svar. Hans frimandssind og hans ligefremme, elskværdige omgangsform var ham et værdifuldt aktiv som forhandler og vandt ham mange venner indenfor alle partier. Han var lykkelig i sit arbejde, og det mærkedes i alt, hvad han foretog sig.

Vor altfor tidligt afdøde kollega har efterladt et smukt minde her i tinget, og vi vil værne om dette minde.

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).

Formanden: På den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udar-